

Tuần Báo Vô Vi

4 tháng 8 năm 2019

Số 458

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Sự trung thành phục vụ có hữu ích gì cho người tu?
- 2) Sự ăn năn sám hối có hữu ích gì không?
- 3) Quy nguyên thanh tịnh là sao?
- 4) Tu hoài không thấy duyên Trời độ tại sao?
- 5) Ai sanh ai diệt tại thế gian?
- 6) Thế gian làm sao có hòa bình?
- 7) Sự biến chuyển của thế giới do đâu hình thành?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Atlantic city, 13-10-2001 7: 30 AM 1) Hỏi: Sự trung thành phục vụ có hữu ích gì cho người tu? Đáp: Thừa sự trung thành phục vụ rất hữu ích cho người tu Vô Vi, sẽ có cơ hội trở về không. Kệ: Thực hành chơn chánh sẽ về không Vận chuyển tâm thành chẳng ước mong Phát triển thực hành trong giới thức Hành thông tự tiến chẳng lòng vòng.	Atlantic city, 14-10-2001 8: 40 AM 2) Hỏi: Sự ăn năn sám hối có hữu ích gì không? Đáp: Thừa sự ăn năn sám hối rất hữu ích cho tâm lẫn thân. Kệ: Ăn năn sám hối rất ân cần Trạng thái quy nguyên tự góp phần Xây dựng tiến dần quy một mối Thành tâm tu luyện chuyển thanh lần.
Atlantic city, 15-01-2001 8: 30 AM 3) Hỏi: Quy nguyên thanh tịnh là sao? Đáp: Thừa luồng điển tâm hội nhập với thanh quang là quy nguyên thanh tịnh óc sáng tâm minh. Kệ: Thanh tịnh minh tâm trí sáng ngời Chơn tâm thức giác hướng về Trời Tâm thân yên ổn bình thân tiến Thức giác tự tu vẫn thanh thoi.	Atlantic city, 16-01-2001 8: 35 AM 4) Hỏi: Tu hoài không thấy duyên Trời độ tại sao? Đáp: Thừa duyên lành đến làm sao biết trước được. Kệ: Duyên may ban rải khắp nơi nơi Ánh sáng quang minh chiếu bởi Trời Thanh tịnh tự minh đường giáp tuyến Trời ban tình đẹp đến không lời.
Atlantic city, 17-01-2001 8: 40 AM 5) Hỏi: Ai sanh ai diệt tại thế gian? Đáp: Thừa tự sanh tự diệt tại thế. Kệ: Luân lưu tại thế khổ thân mang Thế sự chuyển luân trí tự bàn Đau khổ chính mình nay phải chịu Tâm thân tự sửa tự khai màn.	Atlantic city, 18-10-2001 3: 15 AM 6) Hỏi: Thế gian làm sao có hòa bình? Đáp: Thừa tại thế cần tu sửa mới có hòa bình. Kệ: Thân tâm ổn định mới hòa bình Thế thái nhơn tình khổ khó mình Tham dục tràn đầy tâm khó dứt Bình tâm tu sửa rõ hành trình.
Atlantic city, 19-10-2001 4: 30 AM 7) Hỏi: Sự biến chuyển của thế giới do đâu hình thành? Đáp: Thừa sự biến chuyển của thế giới do sự phân chuyển của nguyên năng chuyển động của toàn cầu. Kệ: Thế giới thiếu tâm tự sửa mình Tham lam động loạn lẫn cùng nhau Quy nguyên một mối gieo tâm động Thực hiện nghi ngờ tự trách nhau.	

MÃU ÁI 173

Tiến lên thanh cảnh tạm quên
Tình đời tạm cảnh tạo nền nghĩa ơn
Luyến thương mến tiếc hải sơn
Quay quần tự tạo tự đờn tự ca.

Phải tận dụng trí ý tiến lên thanh cảnh thì mới quên được thế tình động loạn.

Khắc sanh sanh khắc hợp bàn
Duyên tình luyến ái lập màn thế sanh
Tạo ra đủ cảnh đủ ngành
Chạy theo động loạn khó hành khó tu.

Bàn đi bàn lại: không khắc là sanh, không sanh là khắc; nhưng khi ta chấp nhận là khắc sanh cũng hòa.

Điễn thanh thanh giới chẳng thiêng
Hồn nào cũng tiến cũng liên kết tình
Bằng lòng hành pháp tiến mình
Thanh cao bất động chính mình vượt đi.

[Tình thương của Trời Phật không độc tài, nhưng loài người tự tạo ra khung cảnh độc tài, có một không hai. Người tu hành tự ném được luồng thanh khí điễn ở bên trên thì mới cảm mến sự công bằng bác ái và đang thường lưu cho muôn loài.]

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn, ngày 11/5/1974)

Hướng Tâm

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Nguyễn thế Cường (*Cường Hòa Hưng*), sinh năm 1948, từ trần lúc 10 giờ 30 phút ngày 22-7-2019 (*nhằm ngày 20 tháng 6 năm Kỷ Hợi*) tại Hòa Hưng, quận 10, TPHCM hưởng thọ 72 tuổi, được siêu thăng tịnh độ.
Xin chân thành cảm ơn.

TĐ Dũng Hành kính báo.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỬI THẦY

Ngày 15/8/2001

Kính thưa Thầy,

Con tên là N, 28 tuổi, ở tại ... Con đã cùng với chồng là L, 30 tuổi, tập thiền hơn 1 năm nay. Lúc đầu con tưởng như thế là suôn sẻ, hai vợ chồng cùng ngu đời ngoan đạo sống cho trọn kiếp làm người. Nhưng gần đây, chồng con tự nhiên tánh tình thay đổi thất thường, ánh nóng tánh đến không còn kềm chế được. Ban ngày anh phải thức khuya dậy sớm để đi làm nhọc nhằn, và thế là việc tu hành cũng theo đà đi xuống. Mỗi đêm vào giờ tý con thức dậy ngồi thiền, anh cứ bảo con ngủ đi, chờ anh thức dậy, hai đứa ngồi chung. Nếu con ngồi trước thì anh ngủ tới sáng bỏ thiền đêm luôn. Đã 3 đêm nay con dậy 12 giờ ngồi, và anh đã bỏ thiền thật.

Thầy ơi, con xin hỏi Thầy bây giờ con phải làm sao đây? Con nên tiếp tục ngồi đúng giờ để lập lại trật tự cho mình, hay là chờ anh ?

Con xin Thầy chỉ dạy cho con. Con xin cảm ơn Thầy, Nam Mô A Di Đà Phật.

Con,
N

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

AC, ngày 16/8/2001

N,

Thầy vui nhận được điện thư của con đề ngày 15/8/2001, được biết chồng con đã thay đổi, nội thức sẽ bất an. Về phần con, nếu con thật tâm tu luyện để cứu giúp cho phần hồn tiến hóa tốt, thì con nên dứt khoát thực hành mỗi đêm cho đúng pháp, và trì niệm Nam Mô A Di Đà Phật, tương lai con sẽ mở được đại trí thì chồng con sẽ quý con hơn là vàng.

Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Thi Ca của Đức Thầy

Montreal, ngày 12 tháng 10 năm 1990

NHƠN GIAN

Nhơn gian lắm lý lắm lời,
Lắm tâm động loạn, lắm lời đổi thay.
Khổ hành mới đạt duyên may,
Đổi trao trao đổi hàng ngày dựng xây.
Khí Trời biến chuyển mưa mây,
Nhơn sanh khối óc đổi thay thế tình.
Cần khôn vũ trụ tâm linh,
Cộng đồng thay đổi chuyển khuynh hợp thời.
Tự tan thay đổi xa rời,
Trời cao bể rộng nơi nơi điều hòa.
Càng ngày lý luận càng xa,
Tìm ra thực chất chan hòa tình thương.
Kẻ hiền người dữ dựa nương,
Đổi trao không hiểu tìm đường tự đi.
Ngũ hành biến loạn sân si,
Thần kinh bất ổn cũng vì loạn tâm.
Lắm khi tự thức thì thâm,
Đâu là sự thật, đâu thêm tiến thân?
Tiền bạc là chuyện tối cần,
Giảm thân khổ cực, giải phân đủ điều!
Đâu là bến giác đường siêu?
Trở về thực chất càng yêu càng hòa.
Nguyên lai bản chất thật thà,
Cang qua¹ khổ nạn vẫn hòa được tâm.
Xác thân nguyên lý diệu thâm,
Siêu nhiên cấu trúc tự thâm học thêm.
Nằm lòng thức tỉnh đêm đêm,
Say sưa đời đạo vào thêm sửa tu.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

¹ Cang qua: Vừa qua.

LUÂN HỒI DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

PHỤ LỤC (tiếp theo)

I. CẨM THÚ LUÂN HỒI SƯU TÂM

...
15) Tào Hàn hiểu sát bị Diêm Vương Phật đầu thai làm heo đờn đờn (*Kiến Văn Lục - Quả báo*).

Đại sư Linh Ẩn Hối kể rằng: “Ở Tô Châu có một người tên là Lưu Ngọc Thụ, biệt hiệu là Tích Nguyên, đêm ngủ nằm mộng gặp một người mặt dài nói với mình là: “Tôi là Tào Hàn đờn Tống, kiếp trước vào đờn Đường làm nghề buôn bán, có lần đi qua ngôi chùa, thấy một pháp sư giảng kinh, tôi phát tâm cúng dường đồ chay, ngồi nghe kinh nửa ngày, nhờ nhân duyên này mà đờn đờn làm chức quan nhỏ, đến đờn Tống được làm tướng tên gọi là Tào Hàn, vì không đánh chiếm nổi Giang Châu, tôi nổi giận giết hết dân trong thành, vì nghiệp sát sinh quá lớn, đờn đờn phải đầu thai làm heo. Mấy năm trước đây đầu thai vào nhà anh cứu sống anh, bữa nay chỗ anh dừng thuyền cũng là nơi tôi bị giết, ngày mai kẻ thứ nhất anh thấy là tôi, vì có duyên được gặp anh thực hết sức may mắn, xin rũ lòng thương cứu tôi”. Lưu Ngọc Thụ kinh hoàng tỉnh giấc, ngó quanh chỗ đậu thuyền, quả nhiên thấy một cái quán giết heo bán, nghe có tiếng heo kêu, Lưu Ngọc Thụ bèn bỏ tiền ra mua con heo đó, nuôi tại vườn phóng sinh, có ai gọi con heo đó là Tào Hàn nó liền lên tiếng ngay, nên chuyện này rất nhiều người mắt thấy tai nghe.

Tội nghiệp của heo quá nặng, tính chất ngu xuẩn, song khi muốn ứng mộng lại được ứng ngay, vì nhờ kiếp trước có nghe giảng kinh nên trí tuệ được khai mở. Năm Tân Mùi tôi cùng

ông Lưu Tích Nguyên nghe giảng kinh, ông Lưu nói với tôi đó là quả báo, tôi tới vườn nuôi heo phóng sinh, thấy thật là sạch sẽ, cất tiếng gọi Tào Hàn heo đáp liền. Ngày trước Tào Hàn và Tào Bân là anh em. Tào Bân đánh trận không bao giờ giết oan một người, con cháu đờn sau phú quý. Tào Hàn giết chóc bừa bãi, đờn đờn phải đầu thai làm kiếp heo, bị người ta giết thịt. Thế mới biết nhân quả thực là phân minh, trồng nhân nào hái quả nấy, chỉ có sớm hay muộn mà thôi, chẳng thể tránh thoát được nào. Lại có Vương Đôn Lộc tác giả tập Toại Sinh có nói Lưu Công trong mộng hỏi Tào Hàn rằng: “Lúc sắp bị giết đã dùng cách gì để được cứu?”. Tào Hàn đáp: “Chỉ có nghe thấy tiếng niệm Phật mới có thoát khỏi sự thống khổ, cho nên khi nhìn thấy loài vật bị giết thì hãy niệm Phật thay cho nó, không những giải trừ được khổ não mà còn có thể giải thoát luân hồi, nói xong buồn rầu rơi lệ chấp tay vái từ”.

16) Lỡ giết bào thai heo (*Nguyệt san Sư Tử Rống*).

Tại Nghi Thủy ở Sơn Đông có một ông già họ Đỗ, một lần ông ta ra chợ mua đồ, mua xong phải chờ bạn để về nhà nên đến ngồi nghỉ chân dưới một bức tường, cảm thấy hơi mệt, lát sau ngủ thiếp đi. Trong lúc đang mơ mơ màng màng thấy có hai người lính cầm trát tới chẳng giải thích lý do, chỉ nghe hô lên một tiếng xong là tay đã bị còng, và thân bị lôi đi.

Ông già họ Đỗ theo hai người lính đó đi mãi cùng khắp các địa phương. Ông ta vừa đi vừa nghĩ: “Quả là đóng kín cửa ngòi trong nhà, họa từ trời giáng xuống” (*Bé môn gia trung tọa, họa tông thiên thượng lai*). Rồi tự nhủ một là mình không thiếu thuế, hai là không trộm cướp, ba là không giết người thành ra cứ thắc mắc hoài, chẳng rõ từ lâu đã phạm phải tội gì? Đang khi buồn rầu thì tới phủ quan, hai người lính áp giải vào thì thấy một vị đầu đội mũ cao gắn ngọc lưu li tiến ra nói: “A, đã nhiều năm không gặp bạn hiền Trương A Tam”. Họ Trương gặp Đỗ Lão Đầu cũng ngạc nhiên hỏi: “Đỗ đại ca có sao tới đây?”. Đỗ Lão Đầu lộ vẻ buồn rầu đáp: “Không rõ phạm tội gì mà cũng bị quan phủ ra lệnh bắt”. Họ Trương sợ nói thêm sẽ bị lỡ lời đợi điều tra xong sẽ tìm biết sau, bèn nói với họ Đỗ rằng: “Anh đứng đây đợi tôi, mình không nên gây ồn ào, tôi đi quanh lát nữa trở lại”. Đỗ Lão Đầu đứng đó đợi một hồi, chẳng thấy họ Trương trở lại, trong lòng buồn bực, tính dạo quanh thì chợt có hai người lính tới cho biết họ Đỗ vô tội và bị bắt lầm. Đỗ Lão Đầu nghe xong vui mừng khôn xiết liền quên khuấy bạn hiền Trương A Tam, bỏ đi luôn.

Đỗ Lão Đầu đi được mấy dặm đường thì chợt thấy bên cạnh mình có tới sáu cô gái tuổi mười bảy mười tám mặt mũi xinh đẹp vô cùng, mắt Đỗ Lão Đầu sáng rỡ, quên mất là mình tâm

có dư mà sức chẳng đủ, liền đuổi theo các cô gái đó khắp đường chính rồi lối ngang nẻo tắt. Chợt họ Đỗ nghe tiếng Trương A Tam từ đằng sau gọi: “Đỗ ca ơi! Anh chờ tới đó, hãy mau quay lại đi”. Nhưng khổ nỗi họ Đỗ quá mê sắc, không kềm tới lời kêu gọi của bạn cứ bám sát những cô gái đó. Đột nhiên các nàng đi vào trong một cái động nhỏ, Đỗ Lão Đầu biết rằng đó là quán rượu họ Vương, liền vội vã theo gót vào trong, chỉ chớp mắt ôi thôi! Đây là cái chuồng heo, nhìn lại mình thì đã hóa thành con heo nhỏ! song lúc đó còn nghe tiếng Trương A Tam gọi ở ngoài: “Đỗ đại ca ơi! Chờ vô đó, hãy trở lại đi”.

Họ Đỗ hết sức kinh hãi, bèn tìm cách thoát thân, như điên như cuồng húc bừa húc bãi, và nghe có tiếng người nói với nhau: “Coi kìa, con heo này mới đẻ đã trúng phong”. Lát sau họ Đỗ nhìn lại mình thì đã hóa thành người, vội vã chạy ra cửa gặp ngay Trương A Tam đang đứng đợi và họ Trương lại còn trách họ Đỗ rằng: “Tôi kêu đại ca trở lại, có sao chẳng nghe cứ làm tới hoài như vậy!”. Họ Trương nắm tay họ Đỗ trở lại chợ, rồi mới từ giã. Đỗ Lão Đầu tỉnh giấc thấy trời đã chiều, thấy mình vẫn còn ngồi dựa lưng dưới chân tường, liền chạy tới nhà họ Vương hỏi, thì quả nhiên có một con heo nái sinh được bảy con, một con mới húc đầu vào đá chết chưa đầy nửa tiếng.

(còn tiếp)

